

El PP balear

Miquel Payeras

"La llengua és l'arma que els sectors del PP de Balears utilitzen per enfrontar-se clarament per primera vegada."

Aquesta setmana el president Soler s'enfronta al debat de l'estat de la comunitat. El dijous passat la comissió executiva del PP confirmava, aigualint-la, la política lingüística de Soler. La llengua és l'arma que ara els sectors del PP utilitzen per enfrontar-se clarament per primera vegada. No és, en la majoria dels casos, una preocupació real, sinó una excusa per atacar el contrari a l'interior del partit. En dotze anys mai no ha fet ferida en el PP ni la gran oposició ecologista, ni la cultural, ni la política... ni la lingüística. Només quan la llengua ha entrat dins el PP és quan adquireix protagonisme.

"Si no puc dur endavant la política lingüística anunciada en el debat d'investidura me'n vaig a ca meva", va dir Cristòfol Soler. Joan Verger, líder dels crítics, va contestar-li: "Soler no és Cañellas, que quan deia blanc era blanc. Si se n'ha d'anar, que se'n vagi". Al seu torn Joan Huguet, president del PP balear i del Parlament, deia: "Això no és València, la llengua no ha de ser motiu d'enfrontament" i Manuel Alonso Fernández, ex-secretari general del PP-Eivissa, prevenia: "Si al nostre electorat castellanoparlant se l'amenança *matxacant* amb el català, s'ho pensarà a l'hora de tornar-nos a votar".

Són quatre opinions i tres posicionaments, que defineixen el difícil moment del PP a Balears. Des que l'"amo" se'n va anar, s'ha desfet el monolitisme i floreixen els enfrontaments. Cañellas no tornarà, així ho diu en privat. Però continuarà pressionant. El tomb lingüístic de Soler s'ha vist aigualit perquè Cañellas així ho ha volgut. Res de normes que facin olor d'imposició. El català, a l'administració, s'haurà d'entendre, d'escriure o parlar, depèn de cada escala administrativa i depèn, a la fi, del que decideixi el PP en un futur no determinat. El model gallec s'aplicarà, però quan i com vulgui el PP.

Tot estarà en funció de la manera com es resolgui l'actual equilibri de poder. De moment la situació es dibuixa així: el sector oficial (Soler, Huguet), que sota el paraigua de Madrid intenta nadar i guardar la roba. Joan Verger i el sector crític que veu desesperat que després d'anys de ser la *gran esperança blanca* davant de l'aparell cañellista, quan Cañellas desapareix, la seva hora no arriba; al contrari, s'allunya cada vegada més i és taponat des de Madrid. Mentrestant el sector cañellista, difús, pretén mantenir una ampla quota d'influència i, de fet, ho aconsegueix.

Les relacions són delicades, difícils. Els rumors de possibles escissions apareixen i desapareixen cíclicament. No serà Cañellas qui tren-

qui el partit. Ja ho ha dit. Però el futur del PP balear dependrà de l'anunciat congrés extraordinari. El congrés havia de ser aquesta tardor o, a tot estirar, a final d'any. Madrid ha dit que res de res. Que rodaran caps si qualcú es mou i perjudica la majoria suficient que reclama Aznar. Ara, el congrés, haurà d'esperar fins a la primavera o, potser, prop de l'estiu. Quasi un any després de la dimissió de Cañellas. Aquest és l'objectiu dels oficials. Deixar passar el màxim de temps. Com més mesos, menys poder d'influència de Cañellas. Sobretot si les generals els van bé, perquè els pesos pesants estaran més pendents de futurs nomenaments que de moure oposicions internes.

I el català? Doncs ha servit d'excusa per la primera batalla. Resolta, de moment, amb un compromís entre oficials i cañellistes. Les ànsies lizondistes d'alguns fidels a l'ex-president s'han moderat, en relació directa a la suavització del tomb catalanista de Soler. No hi haurà imposicions i, a canvi, l'ofensiva lizondista que es començava a endevinar s'atura. El subsector del cañellisme que, més enllà de lizondismes, reclama un clar espanyolisme, també calla. La consigna de Madrid és clara: callar i treballar per la majoria absoluta. La quota que ha d'aconseguir el PP balear és alta. Saben que si baixen ostensiblement hi haurà càstigs. I, a més, l'experiment PSOE-PSM-UM del Consell de Mallorca preocupa. El 1999 podria arribar la fi del PP al Govern balear. I passi el que passi a les generals, a Balears les armes es tornaran a des-
enbeinar.

Cristòfol Soler.

